

2009 இறுதி யுத்தத்தில் ஈடுபட்ட பாலிகளும் - அரசும் தத்தம் மக்களை ஓடுக்குகின்ற, தங்கள் சொந்த இன அதிகாரத்துக்காகவோ நடத்தினர். யுத்த நிறுத்தம் - பச்சுவார்த்தையிலிருந்து விலகிய பாலிகள், வலிந்து தொடங்கிய யுத்தத்தில் தோற்றுப்போக, பரிசுவாத அரசு வற்றிப் பற்றிற்று. இதன் மீலம் அரசு ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் மலோன மூழ் அதிகாரத்தையும் பற்றுகக் கொண்டது.

இந்தப் வரலாற்றுப் பின்னணியில் உருவான முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுகள் என்பது 1.தங்கள் சொந்தப் பிழைப்புக்காக தமிழினவாதத்தை முன்னிறுத்துகின்றவர்கள், பாலிகளுக்கான அஞ்சலியாக அரங்கேற்றுகின்றனர்.

2.ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் தங்கள் உறவுகளை முன்னிறுத்தி, தங்கள் மனிதவண்ணர்வுகளை வலிப்படுத்துதும் சமீக அஞ்சலியாக செய்கின்றனர்.

இப்படி இரு வறோபட்ட பின்னணியிலேயே, வருடாவருடம் முள்ளிவாய்க்கால் நினைவுகள் பல்வறோ இழப்பறிகள் - முரண்பாடுகளுடன் நடக்கின்றது. 2009 இல் முள்ளிவாய்க்கால் வரலாற்றையே இறுதி யுத்தமானது, பாலிகள் பலி கொடுக்க பரிசுவாத அரசு பலியெடுத்தது. இதில் ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்கள் பலியெடுக்கப்பட்டனர். இப்படி பலி கொல்லப்பட்டவர்களை இன்று நினைவுகொள்வதன் மீலம், பலிகொடுத்தவர்களுக்கும் - பலியெடுத்தவர்களுக்கும் எதிரான உணர்வுதான் - முள்ளிவாய்க்கால் அஞ்சலியின் பொதுச் சாரமாக இருக்க முடியும். இவ்வை இரண்டையும் உள்ளடக்கி செய்யாத அஞ்சலிகள் பாலியானது, எதிர்த்தத்தில் சொந்த பிழைப்புக்கானதாகவோ அரங்கேற்றுகின்றது.

இனவொடுக்குமுறையை தங்கள் அரசியல் அதிகாரத்துக்காக இன்று வரலாற்றொடும் பரிசுவாதமானது, அன்று கொல்லப்பட்ட மக்களை பாலிகள் என்றே இன்று வரலாற்றை மூத்திரைக்குத்துகின்றது. இதன் மீலம் நரேடியாகவும் - மறமுகமாகவும், கொல்லப்பட்ட மக்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் உரிமையை மறுதளிக்கின்றது. தமிழினவாதிகளோ அரசு அனைவரையும் பாலியாக கற்றுவதை பிரித்துப் பாரக்கவும் - காட்டவும் மறுப்பதன் மீலம், பாலிகளை பாதுகாப்பதன் பெயரில் அரசின் குற்றங்களை பாதுகாக்கின்றனர்.

